A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. július 21.*

„Előzetes döntéshozatal — Vámunió — Közös Vámtarifa — Gazdasági vámeljárások — Passzív feldolgozás — 2913/92/EGK rendelet — A 148. cikk c) pontja — Engedély kiadása — Gazdasági feltételek — A közösségi feldolgozók alapvető érdekei súlyos sérelmének hiánya — A »közösségi feldolgozók« fogalma”

A C-4/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2015. január 12-én érkezett, 2014. december 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Staatssecretaris van Financiën**

és

az **Argos Supply Trading BV** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök, C. Lycourgos, Juhász E., C. Vajda, és K. Jürimäe (előadó) bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. január 13-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Argos Supply Trading BV képviseletében J. A. G. Winkels és O. R. L. Gemin belastingadviseurs,

– a holland kormány képviseletében M. Bulterman és B. Koopman, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében K. Nasopoulou és K. Karavasili, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében L. Grønfeldt, H. Kranenborg és A. Lewis, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. április 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: holland.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o., a továbbiakban: Vámkódex) 148. cikke c) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a Staatssecretaris van Financiën (pénzügyi államtitkár, Hollandia) és az Argos Supply Trading BV társaság (a továbbiakban: Argos) között az e társaság által passzív feldolgozási eljárás alkalmazása iránt előterjesztett kérelem holland vámhatóságok általi elutasítása tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A 2473/86/EGK rendelet

3 A Vámkódex hatálybalépéséig a passzív feldolgozási eljárásról és a szabvány csererendszerről szóló, 1986. július 24-i 2473/86/EGK tanácsi rendelet (HL 1986. L 212., 1. o.) tartalmazta az e vámeljárásra vonatkozó rendelkezéseket. E rendelet első preambulumbekezdése kimondta:

„mivel a nemzetközi munkamegosztás keretében számos közösségi vállalkozás alkalmazza a passzív feldolgozási eljárást, vagyis az áruknak az azok feldolgozását, megmunkálását vagy javítását követő újrabehozatala érdekében történő kivitelét; ezen eljárás alkalmazását gazdasági vagy műszaki jellegű indokok igazolják” [nem hivatalos fordítás].

A Vámkódex

4 2016. május 1-jétől kezdődően a Vámkódexet az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i (EU) 952/2013 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o., helyesbítés: HL 2013. L 287., 90. o.) váltotta fel. Mindazonáltal az alapügyben szóban forgó tényállás időpontjára figyelemmel, a jelen ügyben továbbra is a Vámkódexet kell alkalmazni.

5 A Vámkódex harmadik és negyedik preambulumbekezdése kimondta:

„mivel a belső piac fogalma alapján a Kódexnek tartalmaznia kell azokat az általános szabályokat és eljárásokat, amelyek biztosítják a[z Európai Unió] és harmadik országok közötti áruforgalommal kapcsolatban a vámtarifa és egyéb közösségi szinten bevezetett intézkedések végrehajtását; mivel ennek ki kell terjednie, többek között, a közös mezőgazdasági és kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtására, e közös politikák követelményeinek figyelembevételével;

mivel ajánlatosnak látszik előírni azt, hogy ez a Kódex a más területeken megállapított különleges rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó; mivel ilyen különleges szabályok létezhetnek vagy bevezetésre kerülhetnek, többek között, a mezőgazdasággal, statisztikával, kereskedelempolitikával vagy a saját forrásokkal kapcsolatos jogalkotással összefüggésben”.

6 A Vámkódex 84. cikke úgy rendelkezett, hogy az e kódex 85–90. cikkében használt „gazdasági vámeljárás” kifejezés a vámfelügyelet melletti feldolgozást, és a passzív feldolgozást jelenti.

7 Az említett kódex 85. cikkének megfelelően bármilyen gazdasági vámeljárás alkalmazásához a vámhatóságok által kiadott engedély szükséges.

8 Ugyanezen kódex 133. cikke a következőképpen rendelkezett:

„A [vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló] engedély kizárólag akkor adható ki:

[...]

e) ha valamely [unióbeli] feldolgozási tevékenység létrehozásának vagy fenntartásának elősegítésére irányuló eljáráshoz szükséges feltételek anélkül teljesülnek, hogy az káros hatással lenne a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekeire (gazdasági feltétel) [...]”

9 A Vámkódex 145. cikke a következőket írta elő:

„(1) A passzív feldolgozási eljárás […] lehetővé teszi a közösségi áru ideiglenes kivitelét a[z Unió] vámterületéről feldolgozási műveleteknek való alávetés céljából, és az ilyen feldolgozásból származó termékek szabad forgalomba bocsátását teljes vagy részleges behozatali vámmentességgel.

[...]

(3) A következő meghatározásokat kell alkalmazni:

a) »ideiglenesen kivitt áru« a passzív feldolgozási eljárás alá vont áru;

b) »feldolgozási műveletek« a 114. cikk (2) bekezdésének c) pontjának az első, második és harmadik francia bekezdésében említett műveletek;

c) »végtermékek« a feldolgozási műveletekből származó termékek;

[...]”

10 E kódex 148. cikke kimondta:

„A [passzív feldolgozási eljárásra vonatkozó] engedély kizárólag akkor adható ki:

[...]

c) ha a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának engedélyezése nem fenyeget a közösségi feldolgozók alapvető érdekeinek súlyos sérelmével (gazdasági feltételek).”

11 Az említett kódex 151. cikkének (1) bekezdése előírta:

„A 145. cikkben megállapított teljes vagy részleges behozatali vámmentességet úgy kell teljesíteni, hogy a szabad forgalomba bocsátott végtermékre alkalmazható behozatali vámok összegéből le kell vonni azoknak a behozatali vámoknak az összegét, amelyek az ideiglenesen kivitt árura ugyanazon a napon akkor lennének alkalmazhatók, ha ezeket abból az országból importálnák a[z Unió] vámterületére, amelyben a feldolgozási műveleten vagy az utolsó feldolgozási műveleten keresztülmentek.”

A végrehajtási rendelet

12 A 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendeletet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.) 2016. május 1-jétől kezdődő hatállyal hatályon kívül helyezte a 2016. április 1-jei (EU) 2016/481 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 87., 24. o.). Mindazonáltal az alapügy

tényállásának időpontjára tekintettel az említett ügyben továbbra is a 2001. május 4-i 993/2001/EK bizottsági rendelettel (HL 2001. L 141., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 11. kötet, 286. o.) módosított 2454/93 rendelet (a továbbiakban: végrehajtási rendelet) alkalmazandó.

13 A végrehajtási rendelet „Gazdasági vámeljárások” elnevezésű III. címének 6. fejezete a passzív feldolgozási eljárásra vonatkozott. E rendeletnek az említett fejezetben szereplő 585. cikke az alábbiak szerint rendelkezett:

„(1) Amennyiben az ellenkezőjére utaló jelek nincsenek, a közösségi feldolgozók alapvető érdekeit úgy kell tekinteni, hogy azok súlyosan nem sérülnek.

[...]”

A Kombinált Nómenklatúra

14 A 2007. szeptember 20-i 1214/2007/EK bizottsági rendelettel (HL 2007. L 286., 1. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra tartalmazza az „Italok, alkoholtartalmú folyadékok és ecet” elnevezésű 22. árucsoportot. Ezen árucsoport magában foglalja többek között a „Nem denaturált etil-alkohol legalább 80 térfogatszázalék alkoholtartalommal” megnevezésű 2207 10 00 vámtarifaalszámot. Az e vámtarifaszám alá tartozó árukra 19,2 euró/hektoliter vámtétel vonatkozik, amely hozzávetőleg 40% értékvámnak felel meg.

15 E Kombinált Nómenklatúrának „A vegyipar különféle termékei” című 38. árucsoportjában szerepel a „Más” megnevezésű 3824 90 97 vámtarifaalszám. Az e vámtarifaalszámban meghatározott árukra 6,5% értékvámtétel alkalmazandó.

16 Az említett Kombinált Nómenklatúra „Ásványi tüzelőanyagok, ásványi olajok és ezek desztillációs termékei; bitumenes anyagok; ásványi viaszok” című 27. árucsoportjában szereplő 2710 11 25 –2710 11 90 vámtarifaalszámoknak megfelelően valamennyi „Motorbenzin” megnevezésű árura 4,7% értékvám vonatkozik.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

17 2008. június 30-án az Argos a Vámkódex 85. cikke alapján passzív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó engedély iránti kérelmet terjesztett a holland vámhatóságok elé. E társaság a kivitelre szánt közösségi eredetű benzint kívánta ezen eljárás alá vonni, annak érdekében, hogy azt hozzákeverje egy harmadik államból származó, az Unió területén szabad forgalomba nem hozott bioetanolhoz. Ezen, körülbelül 15 egységnyi benzin és körülbelül 85 egységnyi bioetanol arányú keverés eredményeként az Argos etanol 85-öt (a továbbiakban: E 85) nyert, amely bizonyos, úgynevezett „rugalmas üzemanyag-felhasználású” járművekben felhasználható bioüzemanyag.

18 E kérelemből kitűnik, hogy az Argos az említett keverést a nyílt tengeren tervezte elvégezni. A benzint és a bioetanolt egy holland kikötőben egy hajó fedélzetére vitték, és két különböző, egymástól válaszfallal elkülönített tárolóba töltötték. Az említett hajó indulási előkészületeit követően, miután a hajó elhagyta az Unió felségvizeit, a válaszfalat eltávolították oly módon, hogy a két összetevő összekeveredjen, miközben a hullámok hatása is elősegítette e folyamatot. A hajó ezt követően visszatért Hollandiába.

19 Az ily módon nyert E 85-öt ezt követően az Unión belüli szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentették a vámhatóságoknak, és arra – 6,5% értékvámtétellel – kivetették az e terméket terhelő vámot. Ennek keretében a passzív feldolgozási eljárás alkalmazása lehetővé tette volna az Argos számára, hogy ezt a vámot azon – 4,7% értékvámtétellel számított – vámnak megfelelő összeggel csökkentse, amely ugyanezen időpontban a közösségi eredetű benzint terhelte volna, ha azt a keverés helyéről importálták, és bocsátották volna szabad forgalomba az Unióban.

20 A holland vámhatóságok az Argos kérelmét az Európai Bizottság elé terjesztették véleményezésre, annak megvizsgálása érdekében, hogy teljesültek-e a Vámkódex 148. cikkének c) pontjában a passzív feldolgozás engedélyezéséhez előírt gazdasági feltételek. A Bizottság ezt követően erről a kérelemről a Vámkódexbizottságtól kért véleményt.

21 A Vámkódexbizottság úgy ítélte meg, hogy el kell utasítani az Argosnak az ezen eljárás alkalmazása iránti kérelmét, mivel az említett feltételek nem teljesültek. A határozatát a Bizottság által a 2009. november 11-i bizottsági ülésen kifejtett érvekre alapította. Ez az intézmény az említett ülésen úgy érvelt, hogy nagy mennyiségű E 85-nek az Unióba történő importálása súlyosan sérti a közösségi bioetanol-termelők alapvető érdekeit. Az importált E 85 ugyanis közvetlen versenyben állt a közösségi bioetanollal, mivel az E 85 elsősorban bioetanolból áll. Márpedig, a Bizottság szerint, a közösségi bioetanolipar helyzetében kapacitásfelesleggel kell számolni.

22 A 2010. április 13-i határozatukkal a holland vámhatóságok ezen érvekre hivatkozva elutasították az Argos kérelmét. Ez a társaság ekkor a Rechtbank Haarlem (haarlemi elsőfokú bíróság, Hollandia) előtt a kérelmét elutasító határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amely bíróság a keresetet elutasította.

23 Az Argos a Rechtbank Haarlem (haarlemi elsőfokú bíróság) ezen ítéletével szemben fellebbezést nyújtott be a Gerechtshof te Amsterdamhoz (amszterdami fellebbviteli bíróság, Hollandia). A 2013. október 3-i határozatával az utóbbi bíróság az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezte, mivel úgy ítélte meg, többek között, hogy annak megállapítása érdekében, hogy a jelen esetben teljesültek-e a passzív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó gazdasági feltételek, nem azt kell megvizsgálni, hogy a közösségi benzinnek a passzív feldolgozási eljárás alapján E 85-té történő feldolgozása a közösségi bioetanol-termelők érdekeit sértette-e, hanem azt, hogy az sértette-e az E 85 közösségi termelőinek érdekeit. Márpedig, az említett bíróság szerint, mivel a holland vámhatóságok nem rendelkeztek arra vonatkozó adatokkal, hogy a kérelmezett eljárás alkalmazása sértette volna az utóbbi termelők alapvető érdekeit, azt kellett volna megállapítaniuk, hogy a végrehajtási rendelet 585. cikkének (1) bekezdésében előírt vélelemnek megfelelően az említett gazdasági feltételek teljesültek. A pénzügyi államtitkár ezt követően felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) előtt.

24 E bíróság álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem elbírálása a Vámkódex 148. cikkének c) pontjában szereplő „közösségi feldolgozók” fogalmának értelmezésétől függ, konkrétabban attól a kérdéstől, hogy a jelen esetben e fogalom magában foglalhatja-e a közösségi bioetanol-termelőket.

25 Az említett bíróságnak különösen azzal kapcsolatban vannak kétségei, hogy a Bíróság által a 2006. május 11-i Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben (C-11/05, EU:C:2006:312) a vámfelügyelet melletti feldolgozás kapcsán levont következtetést ki lehet-e terjeszteni analógia útján a passzív feldolgozási eljárásra. E bíróság szerint ebből az ítéletből az tűnik ki, hogy az utóbbi eljárás alkalmazására vonatkozó gazdasági feltételek tiszteletben tartásának vizsgálata keretében mind a feldolgozás útján nyert késztermék közösségi termelőinek, mind pedig az e feldolgozás során felhasznált alapanyagok közösségi termelőinek gazdasági érdekeit figyelembe kell venni.

26 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden (legfelsőbb bíróság, Hollandia) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni [a Vámkódex] 148. cikkének c) pontjában szereplő »közösségi feldolgozók« fogalmát a passzív feldolgozási eljárás gazdasági feltételeinek vizsgálata keretében, hogy az a feldolgozási művelet során nem közösségi áruként feldolgozott árukkal azonos alapanyagok és félkész termékek közösségi gyártóit is magában foglalja?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Előzetes észrevételek

27 Először is a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) az előzetes döntéshozatalra utaló határozatában kifejtette, hogy az alapügy Gerechtshof te Amsterdam (amszerdami fellebbviteli bíróság) által megállapított ténybeli körülményei között semmilyen adat nem utal arra, hogy az Argos által kérelmezett passzív feldolgozási eljárás sértené az E 85 közösségi termelőinek alapvető érdekeit.

28 Mindazonáltal a Bizottság vitatja ezt az előfeltevést, és lényegében úgy érvel, hogy ezen eljárás alkalmazása mind a bioetanol, mind az E 85 közösségi termelőinek érdekeit sérti. A Bizottság szerint mindez kitűnik különösen a jelen ítélet 21. pontjában említett, 2009. november 11-i bizottsági ülés jegyzőkönyvéből. Márpedig a Bizottság szerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésnek nincs jelentősége annak elfogadása esetén, hogy az említett eljárás alkalmazása az E 85 közösségi termelőinek alapvető érdekeit is sérti.

29 Amennyiben a Bizottság az alapügynek az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnő ténybeli hátterét kívánja megkérdőjelezni, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben meghatározott eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az ügy tényállásának bármilyen vizsgálata a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. Következésképpen a Bíróság kizárólag az uniós jogszabály értelmezéséről vagy érvényességéről jogosult határozni a nemzeti bíróság által közölt tényállás alapulvételével (lásd többek között: 1998. július 16-i Dumon és Froment ítélet, C-235/95, EU:C:1998:365, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Nem a Bíróság feladata tehát annak vizsgálata, hogy az alapügyben az Argos által kérelmezett passzív feldolgozási eljárás alkalmazása sérti-e, vagy sem az E 85 közösségi termelőinek alapvető érdekeit. A Bíróság feladata azonban, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdést e bíróság azon feltevéséből kiindulva válaszolja meg, amely szerint e termelők érdekei nem sérülnek.

31 Másodszor, ami a görög kormány azon érvét illeti, amely szerint a passzív feldolgozási eljárás a nyílt tengeren végzett feldolgozási műveletekre nem alkalmazható, mivel a Vámkódex 151. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy ezeknek a műveleteknek valamely meghatározott „országban” kell történniük, a főtanácsnok indítványának 46–49. pontjában foglaltakhoz hasonlóan meg kell állapítani – figyelembe véve többek között e kódex 145. cikkének szövegét –, hogy az eljárás alkalmazható, mivel az említett műveletekre az Unió vámterületén kívül kerül sor. Így az a körülmény, hogy az alapügyben az Argos által tervezett műveleteknek a nyílt tengeren kellett történniük nem gátolhatja meg a Vámkódex gazdasági vámeljárásra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását.

Az ügy érdeméről

32 Kérdésével a kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a Vámkódex 148. cikkének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának engedélyezése iránti kérelem keretében, annak vizsgálata során, hogy teljesültek-e az ezen eljárás alkalmazására vonatkozó gazdasági feltételek nemcsak a tervezett feldolgozási

műveletekkel előállított végtermékhez hasonló termékek közösségi termelőinek alapvető érdekeit kell figyelembe venni, hanem az e műveletek során ideiglenesen kivitt közösségi árukhoz történő hozzákeverésre szánt nem közösségi alapanyagokhoz vagy félkész termékekhez hasonló termékek közösségi termelőinek érdekeit is.

33 E bíróság szerint többek között azt kellene megtudni, hogy a Bíróság által a 2006. május 11-i Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben (C-11/05, EU:C:2006:312, 52. pont) a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárást illetően adott válasz alkalmazható-e a passzív feldolgozási eljárásra. Ebben az ítéletben ugyanis a Bíróság azt mondta ki, hogy a vámfelügyelet melletti feldolgozás alkalmazásának a Vámkódex 133. cikkének e) pontjában előírt gazdasági feltételeinek vizsgálata során nemcsak a végtermékek piacát, hanem az említett termékek gyártásához felhasznált alapanyagok piacának gazdasági helyzetét is figyelembe kell venni.

34 E tekintetben meg kell jegyezni – amint az a Vámkódex 84. cikkéből kitűnik –, hogy mind a passzív feldolgozás, mind a vámfelügyelet melletti feldolgozás gazdasági vámeljárásnak minősül. Ezen eljárások bármelyikének alkalmazásához e kódex 85. cikkének megfelelően a vámhatóságok által kiadott engedély szükséges. Ezen engedély kiadása mindkét eljárás esetében többek között az úgynevezett „gazdasági” feltételek tiszteletben tartásától függ, amelyeket a vámfelügyelet melletti feldolgozás esetében az említett kódex 133. cikkének e) pontja, a passzív feldolgozás esetében ugyanezen kódex 148. cikkének c) pontja ír elő.

35 Mindazonáltal az említett gazdasági feltételek megfogalmazása az érintett eljárástól függően eltérő. A Vámkódex 148. cikkének c) pontja ugyanis úgy rendelkezik, hogy a passzív feldolgozási eljárásra az engedély kizárólag akkor adható ki, ha ezen eljárás alkalmazásának engedélyezése nem fenyeget a közösségi feldolgozók alapvető érdekeinek súlyos sérelmével. E kódex 133. cikkének e) pontja pedig azt mondja ki, hogy a vámfelügyelet melletti feldolgozásra kizárólag akkor lehet engedélyt adni, ha valamely közösségbeli feldolgozási tevékenység létrehozásának vagy fenntartásának elősegítésére irányuló eljáráshoz szükséges feltételek anélkül teljesülnek, hogy az káros hatással lenne a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekeire.

36 Így különösen a Vámkódex 148. cikkének c) pontjában a „feldolgozók” fogalmának használata arra utal, hogy annak vizsgálata során, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó gazdasági feltételek teljesültek-e, kizárólag azon termelők alapvető érdekeit kell figyelembe venni, akik az Unióban végeznek feldolgozási műveleteket, következésképpen az említett feltételek szűkebb körűek, mint a Bíróság által a 2006. május 11-i Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben (C-11/05, EU:C:2006:312) értelmezett, vámfelügyelet melletti feldolgozás feltételei.

37 Mindazonáltal a Vámkódex 148. cikke c) pontjának megfogalmazása nem egyértelmű. Az ugyanis sem az említett „feldolgozók” tevékenysége által érintett piacokat nem határozza meg, sem pedig az alapvető érdekeik esetleges megsértésének értékelésénél figyelembe veendő sajátos tényezőket. Következésképpen ezt a rendelkezést a passzív feldolgozási eljárás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 1980. június 19-i Roudolff-ítélet, 803/79, EU:C:1980:166, 7. pont; 2006. május 11-i Friesland Coberco Dairy Foods ítélet, C-11/05, EU:C:2006:312, 47. pont).

38 Ebben a tekintetben a Vámkódex 145. cikkéből kitűnik, hogy a passzív feldolgozási eljárás lehetővé teszi a közösségi áruk ideiglenes kivitelét az Unió vámterületéről feldolgozási műveleteknek való alávetés céljából, továbbá lehetővé teszi az ilyen feldolgozásból származó, úgynevezett „végtermékek” teljes vagy részleges behozatali vámmentességgel történő szabad forgalomba bocsátását. Közelebbről e kódex 151. cikkének (1) bekezdése értelmében az említett eljárás alkalmazása azzal jár, hogy az említett végtermékekre vonatkozó behozatali vámokból le kell vonni az azon behozatali vámoknak megfelelő összeget, amelyek ugyanazon a napon abban az esetben lennének alkalmazhatók az ideiglenesen kivitt közösségi árukra, ha azokat a feldolgozási művelet vagy az utolsó feldolgozási művelet elvégzése szerinti országból hoznák be az Unió vámterületére.

39 Ezt az eljárást a célja indokolja, azaz annak elkerülése, hogy a feldolgozás céljából kivitt árukra az Unió területére történő újrabehozataluk időpontjában vámot vessenek ki (lásd ebben az értelemben: 1997. július 17-i Wacker Werke ítélet, C-142/96, EU:C:1997:386, 21. pont; 2003. október 2-i GEFCO-ítélet, C-411/01, EU:C:2003:536, 51. pont). Ebben a tekintetben a 2473/86 rendelet első preambulumbekezdéséből következik, hogy ezen eljárás bevezetésével a jogalkotó azt a tényt kívánta tudomásul venni, hogy az uniós vállalkozások gazdasági vagy műszaki okokból gyakran végeztetnek feldolgozási műveleteket harmadik államok területén, majd az így feldolgozott árukat újra behozzák az Unióba.

40 Ebből következik, hogy e gazdasági vámeljárás alapvető célkitűzése – amint arra a főtanácsnok az indítványának 67. pontjában rámutatott –, hogy semlegesítsen bizonyos, az uniós ipar számára hátrányosnak tekintett következményeket, amelyek a behozatal és a kivitel közös eljárásainak alkalmazásából erednek.

41 Ennek keretében a passzív feldolgozási eljárás alkalmazására vonatkozó, a Vámkódex 148. cikkének c) pontjában szereplő gazdasági feltételeknek az a funkciójuk, hogy a vámhatóságoknak lehetővé tegyék annak értékelését, hogy a passzív feldolgozás alkalmazása alapvetően kedvező-e az említett ipar számára, ügyelve arra, hogy valamely gazdasági szereplőnek az említett eljárás alkalmazásából származó előnyei ne járjanak az Unió többi termelője számára jelentős hátrányokkal. Az említett gazdasági feltételeket tehát úgy kell értelmezni, hogy az a vámhatóságok számára az uniós iparon belüli ilyen érdek-összeütközések teljes mértékű figyelembevételét lehetővé tegye (lásd analógia útján: 2006. május 11-i Friesland Coberco Dairy Foods ítélet, C-11/05, EU:C:2006:312, 49. és 50. pont).

42 Ezen érdek-összeütközéseket illetően meg kell állapítani, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának valamely közösségi gazdasági szereplő számára való engedélyezése – mivel az elősegíti a közösségi áruk feldolgozási műveleteinek Unión kívülre helyezését – főként azon termelők alapvető érdekeit sértheti, akik az Unióban hasonló feldolgozási műveleteket végeznek, azaz azon termelőkét, akik a passzív feldolgozásból származó termékekhez hasonló termékeket állítanak elő.

43 Mindazonáltal az alapügyéhez hasonló körülmények között, amelyek esetében az Argos által tervezett feldolgozási művelet azt foglalja magában, hogy az ideiglenesen kivitt közösségi árukhoz jelentős mennyiségű nem közösségi alapanyagot, azaz bioetanolt kevernek, és amelyek esetében az ezen alapanyagra vonatkozó, hozzávetőleg 40%-os értékvámtétel jelentősen magasabb az e művelet útján nyert végtermékre alkalmazandó értékvámtételnél – mivel az E 85-re 6,5%-os értékvámtételt vetnek ki –, meg kell állapítani, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazása erre a műveletre azon gazdasági szereplők alapvető érdekeit is súlyosan sértheti, akik ezen alapanyagot termelik az Unióban.

44 Ugyanezen feldolgozási műveletnek az Unión kívüli elvégzése ugyanis az Argoshoz hasonló társaság számára lehetővé teszi, hogy az említett alapanyagnak megfelelő részt az arra vonatkozó vám megfizetésének elkerülésével hozza be az Unióba, amely vámnak éppen az a célja, hogy az említett közösségi termelőket az ilyen behozataltól megvédje. Ebben a helyzetben a passzív feldolgozási eljárás alkalmazása további előnyt biztosít az ezen eljárást kérelmező gazdasági szereplő számára, amely abban áll, hogy az utóbbi a végtermékekre alkalmazandó vámok tekintetében részleges vámmentességben részesül, ami az ilyen típusú műveleteket még előnyösebbé teszi, ugyanakkor hátrányos az uniós termelők érdekeire.

45 A fenti megfontolásokból az következik, hogy a Bíróság által a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárást illetően a 2006. május 11-i Friesland Coberco Dairy Foods ítéletben (C-11/05, EU:C:2006:312) megállapítottakhoz hasonlóan, a Vámkódex 148. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy annak vizsgálata során, hogy valamely passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának engedélyezése iránti kérelem esetében teljesültek-e az ezen eljárás alkalmazására vonatkozó gazdasági feltételek, nemcsak a tervezett feldolgozási műveletekkel előállított termékhez hasonló termékek közösségi termelőinek alapvető érdekeit kell figyelembe venni, hanem az e műveletek során ideiglenesen kivitt közösségi árukhoz történő hozzákeverésre szánt nem közösségi alapanyagokhoz vagy félkész termékekhez

hasonló termékek közösségi termelőinek érdekeit is. A Vámkódex 148. cikkének c) pontjában szereplő „közösségi feldolgozók” fogalmát tehát úgy kell értelmezni, hogy az e különböző uniós termelőket is magában foglalja.

46 Az Argos által a Bíróság előtt előterjesztettekkel ellentétben ezt az értelmezést nem kérdőjelezi meg az 1997. július 17-i Wacker Werke ítélet (C-142/96, EU:C:1997:386) 21. pontjában szereplő azon állítás, amely szerint azon tarifális anomáliák esetleges felmerülése, amelyek következtében a passzív feldolgozási eljárás alkalmazását kérelmező gazdasági szereplő vámelőnyhöz jut, az ezen eljárással bevezetett rendszerhez hozzátartozó kockázatnak minősül.

47 Az ezen ítéletnek alapul szolgáló ügy ugyanis arra a kérdésre vonatkozott, hogy a passzív feldolgozás rendszerével összeegyeztethető-e az, hogy ebben az ügyben az ideiglenesen kivitt árukra vonatkozó vámok meghaladták a végtermékekre vonatkozó vámokat, ezért ezen eljárás alkalmazása potenciálisan az utóbbi termékek teljes behozatali vámmentességéhez vezetett, nem pedig arra az ettől különböző kérdésre, hogy milyen érdekeket lehet figyelembe venni az említett eljárás alkalmazására vonatkozó gazdasági feltételek vizsgálata során. Így az említett ítéletben a Bíróság nem határozott arról a kérdésről, hogy e vizsgálat keretében megállapíthatók-e, vagy sem a tarifális anomáliák következményei.

48 Végül, a jelen ítélet 45. pontjában szereplő értelmezés – a Vámkódex harmadik és negyedik preambulumbekezdésében előírtak szerint – figyelembe veszi a közös agrárpolitika követelményeit (lásd analógia útján: 2006. május 11-i Friesland Coberco Dairy Foods ítélet, C-11/05, EU:C:2006:312, 51. pont). Emlékeztetni kell ugyanis arra – amint az az EUMSZ 38. cikknek és az EUM-Szerződés I. mellékletében szereplő ex.22.08 és ex.22.09 vámtarifaszám együttes olvasatából következik –, hogy az Unióban a bioetanol termelése a közös agrárpolitika hatálya alá tartozó mezőgazdasági tevékenységnek minősül, amely termék főszabály szerint az említett termék Unióba való behozatalára alkalmazandó különösen magas vámtétel által nyújtott védelemben részesül. A megállapított értelmezés tehát lehetővé teszi e védelem biztosítását, kizárva azt, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazása kedvezzen annak a gazdasági szereplőnek, aki el akarja kerülni e vám megfizetését.

49 A fenti megállapítások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy Vámkódex 148. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának engedélyezése iránti kérelem keretében, annak vizsgálata során, hogy teljesültek-e az ezen eljárás alkalmazására vonatkozó gazdasági feltételek, nemcsak a tervezett feldolgozási műveletekkel előállított végtermékhez hasonló termékek közösségi termelőinek alapvető érdekeit kell figyelembe venni, hanem az e műveletek során ideiglenesen kivitt közösségi árukhoz történő hozzákeverésre szánt nem közösségi alapanyagokhoz vagy félkész termékekhez hasonló termékek közösségi termelőinek érdekeit is.

A költségekről

50 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 148. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a passzív feldolgozási eljárás alkalmazásának engedélyezése iránti kérelem keretében, annak vizsgálata során, hogy teljesültek-e az ezen eljárás alkalmazására vonatkozó gazdasági feltételek, nemcsak a tervezett feldolgozási műveletekkel előállított végtermékhez hasonló termékek közösségi termelőinek alapvető érdekeit kell

figyelembe venni, hanem az e műveletek során ideiglenesen kivitt közösségi árukhoz történő hozzákeverésre szánt nem közösségi alapanyagokhoz vagy félkész termékekhez hasonló termékek közösségi termelőinek érdekeit is.

Aláírások